

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

ויצא

אוצר היראה - צדיק, רל"א
פרטים, ט'

הואבן גדולה על פי הבאר ...

כל החידושי תורה אמתיים נמשכים ויוצאים מהבאר העליון, שהוא באר מים חיים, אך **האבן גדולה על פי הבאר**. היינו על ידי שאין האדם משבר ומסלק לב האבן על ידי זה אינו יכול לשאוב מים חיים מבאר העליון. ואי אפשר לגול את האבן מעל פי הבאר כי אם על ידי **כסופין והשתוקקות דקדושה**, היינו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד להשם יתברך ולעבודתו. על ידי זה גוללין את האבן מעל פי הבאר.

ולא עוד אלא **שהלב האבן** מתהפך ללב בשר שהוא רך כמים, היינו שזוכה לשפוך לבו כמים נוכח פני ה'; ועל ידי זה זוכה להתגלות התורה שנקראת מים כידוע (הלכות דם הלכה א' אות י"ב).

ויצג את המקלות ...

[אוצר היראה - צדיק, רל"א]
מי שאינו זוכה לידע מהצדיק האמת הזה שהוא בחינת נקודת האמת בחינת יעקב כנ"ל, אזי אפילו הוא איש כשר ועובד השם יתברך ומתפלל ועוסק בתורה. אבל על פי רוב, כל עבודתו הוא בקרירות בלי שום חיות והתלהבות וחמימות דקדושה, ואין להשם יתברך שעשועים מעבודה כזאת, כי היא בבחינת שינה.

אבל הצדיק האמת בחינת יעקב, הוא ממשיך חידושי תורה בדרכים נפלאים ונוראים מאד, ובשכליות נפלאים ונוראים כאלו, עד אשר מציג ותוחב השכל האמתי בתוך רהיטי מוחין של המתקרבים אליו, שיהיו תחובים בהם בעמק גדול, עד שלא יהיה כוח לשום טעות של המדמה להעבירם מזה, חס ושלום, כי כבר הם מבינים האמת לאמתו היטב היטב, עד שזוכין על ידי זה לעבוד את השם יתברך בחמימות והתלהבות גדול דקדושה.

ולא עוד אלא שאפילו הנלווים אליהם אל המקרבים האלו, ובאים לשתות גם כן בצמא את דבריהם, שזכו לשאוב ולקבל מן הבאר מים חיים של הצדיק האמת, גם הם זוכים לעבוד את השם יתברך בחמימות והתלהבות גדול דקדושה, שבא על ידי תנועת השכל האמת הנפלא והנורא שנתחב בתוך רהיטי מוחם כנ"ל.

והיה העטפים ללבן ...

[אוצר היראה - צדיק, רל"ב]
הצדיק האמת, אף על פי שיש בכוחו לקרב הכל אל השם יתברך, ולהוציאם מהכוח המדמה שאינו מבורר, שהוא בחינת לבן הארמי כנ"ל, אף על פי כן על פי רוב כל מגמתו לקרב בני הנעורים, מחמת שלא נשתרש אצלם עדיין כל כך הסברות הבדויות של טעות המדמה, אבל הזקנים שכבר נשתרשו בטעותם קשה להשיבם, עד אשר ירחמו עליהם מן השמים, וזה **והיה העטופים ללבן והקשורים ליעקב**.

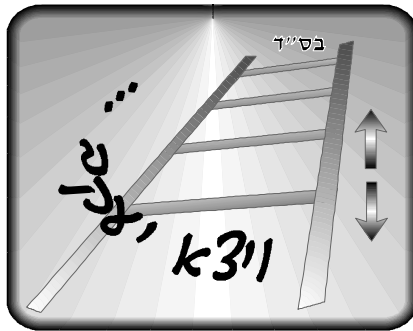
לקוטי מוהר"ן

תורה קכ"א

היה מחזק את אנשיו, שקבלו לפניו בקבלנא גדולה, על שהם רחוקים מתפילה מאד וקשה עליהם מאד להתפלל, והיה מחזק אותם ומנחם אותם בכמה לשונות, שלא יפלו בדעתיהן בשביל זה.

ואמר: הלא אצל הגר שנתגייר, כמה זכיה הוא אצלו כשזוכה לידע אמירת התבות לבד עד ברוך שאמר! על כן ראוי לאדם לנחם את עצמו ולשמוח את עצמו, על אשר על כל פנים הוא זוכה לומר התבות של התפילה.

ושמעתי שהיה מדבר עם איש פשוט אחד מענין תפילה, שקשה מאד להתפלל, ונתן לו עצה ואמר לו, שיחשוב בלבו, שאינו צריך להתפלל כי אם עד ברוך שאמר, כי אולי הוא צריך בגלגול זה לתקן רק חלק זה מהתפילה, כי אולי בגלגול הראשון כבר התפלל בכוונה שאר חלקי התפילה, רק חלק זה עד ברוך שאמר הוא

צריך עכשיו בגלגול זה להתפלל בכוונה, ועל כן יכניס כל כוחו בזה המעט להתפלל בכוונה עד ברוך שאמר; ואחר כך כשיגיע לברוך שאמר, יחשוב: אולי צריך לתקן חלק זה, כגון **מברוך שאמר עד ויברך דוד**, ויתפלל עוד אותו החלק בכוונה, וכן להלן... והכלל - שלא יבלבל דעתו בתחילה בכל התפילה, כי יהיה קשה וכבד עליו, רק יתאמץ בכל פעם לומר מעט מעט בכוונה, כי מעט יכולין להתפלל בכוונה, ואחר כך עוד מעט וכי כנ"ל.

גם כבר מבואר, שבאמת על פי הרוב אין יכולין להתפלל כל התפילה בכוונה, רק מעט, כי כל אחד מתפלל איזה חלק מהתפילה לפי בחינתו, כי אית מארי דידין ומארי דרגלין וכו', כמבואר במקום אחר.

מכתב

מכתב 9

מי שכוננתו אל האמת, וחוגר עצמו למלחמה בשביל האמת, הוא מנצח תמיד. העיקר הוא התקשרות לצדיק האמת, שעליו עומד כל העולם ומלואו, כי הוא הגשר דקדושה, שעל ידו עוברים בתוך כל המים השוטפים וניצול מכולם. וזה בחינת קריעת ים סוף, שהלכו ביבשה בתוך הים. כשאוחזין הכלי מלחמה ללחום עם

המונעים אותו מנקודת האמת בזה בעצמו כבר ניצח הרבה, כי כל עובדא ותנועה קלה שהאדם מתגבר לעשות בשביל התקרבות לצדיק הוא יקר מאד בעיני ה' יתברך ותיכף הוא מנצח הרבה ניצחון אמיתי ונצחי שישאר קיים לנצח.

לפעמים יכול האדם ליפול חס ושלום על ידי האמת דייקא, כי יודע בנפשו שבאמת קלקל ופגם הרבה, וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל כן מסיתו הבעל דבר לדחותו לגמרי על ידי האמת הזו; אבל כבר גילה לנו הצדיק האמת שהאמת לאמיתו אינו כן כי צריך כל אדם להתחזק עצמו בה' יתברך תמיד ואפילו בשאול תחניות, חס ושלום, ידע ויאמין שהוא סמוך עדיין לה' יתברך ואין שום יאוש בעולם, ויכולין לשוב גם משם ולהתקרב לה' יתברך באמת; כי בודאי צריכין לשמור את עצמו מן החטא ואפילו מפגם כל שהוא.

אבל, אף על פי כן, אפילו אם נכשל כמו שנכשל אפילו אלפים ורבות פעמים, חס ושלום, אף על פי כן בכל עת ורגע חסדי ה' לא תמנו ויכולין לקרב עצמו לה' יתברך בכל עת ומכל מקום שהוא, כי לגדולתו יתברך אין חקר; ועל ידי התקרבות להצדיק, יכול להתנהג הכל לטובה, בחינת עוונות נתהפכו לזכיות וזהו עיקר האמת לאמיתו.

סיפור

כוכבי אור - 1908
נפלאים, רל"א

... וארשום איזה מעשיות קטנות ששמעתי מפיו הקדוש ז"ל, שספר שבמי נעוריו בעת עסקו בעבודת השם ביגיעה גדולה, היה חפץ מאד שהשם יתברך יהיה מראה לו מופת למען תתחזק אמונתו יותר; והיה מעתיר ומפציר ומרבה בתפלות להשם יתברך על זה.

וספר שלושה מופתים שנעשו לו אז: אחד כי במקום שהיה רגיל לילך בחוץ אנה ואנה, ועסק בהתבודדות ודבקות להשם יתברך, היה עומד באותו הדרך צלם גדול שלהם, היינו שתי וערב כדרכם, בפרט בכפרים. והיה מבלבל אותו מאד כי היו לו יסורים על שהשתי וערב עומד לנגדו בעת הלוכו בדבקות והתבודדות. והתפלל להשם יתברך שיעשה לו מופת זה שיהיה נעקר הצלם. ויגזר אמר ויקם, ופתאום נעקר הצלם ונפל לארץ.

השני. מענין הדגים שהיה הולך לפני הנהר ורצה שיבואו לו דגים לידו בלי מצודה ונתקיים כך.

והשלישי שכחתי, כמדמה שהיה מה שחפץ שיראה מת והפציר להשם יתברך על זה, ונתקיים כך שבא אליו פתאום מת אחד, והוא היה שוכב בחדרו היינו בהאלקיר שלו בבית חותנו. ונפחד רבינו ז"ל אז מאד מאד, כי אז היה אצלו פעם הראשון שראה בעיניו את המת, כי זה היה

בתחילת ימי נעוריו. וגם אמר אחר כך שאותו המת היה רשע, על כן נפל עליו פחד גדול עצום מאד בלי שיעור. והתחיל לצעוק מאד בצעקה משונה מאד ובאו במרוצה אנשי הבית ורצו לכנס לחדרו. ולא יכלו לכנס מחמת שרבינו ז"ל סגר מתחילה את החדר מבפנים. והכרחו לעשות תחבולות לכנס, ואיני זוכר אם ספר שסתר הכותל, או שנכנסו מלמעלה מן הכותל האלקיר ובאו אליו, ואחר כך נח מפחדו. ואמר שאותו המת היה רשע ובשביל זה נפחד כל כך.

ואחר כך ראה כמה וכמה מתים ולא נפחד עוד, מכל שכן בסוף ימיו, שאז נעשה בעל השדה, שאז באו אליו לאלפים ולרבבות בלי שיעור בשביל תיקון. כי בזה היה עוסק ביותר לתקן נשמות המתים ונשמות ערטילאין, שעדיין לא נכנסו בגוף כלל וכיו כמבואר במקום אחר.

וספר שהיה עניי שבוע אחד, ופעם אחת לא היה לו מה לאכול בערב, והלך בשדה כדרכו ומצא פאטשיילע אחת עם גרויפן [כעין מטפחת עם גריסים] והביא לביתו לבשל. וכפי הנשמע מפיו שזה הדבר היה יקר בעיניו כמוצא שלל רב, על שהיה לו בטחון בהשם יתברך, והשם יתברך הזמין לו פרנסה בשדה.

כי שמעתי מפיו הקדוש שאמר שהוא יודע מבטחון שאפילו אם היה יושב בשדה ממש היה לו בטחון בהשם יתברך שיזמין לו פרנסתו. אך זה הדבר קשה וכבד יותר, היינו שהצדיק האמתי יחזיק המעות אצלו, ולא יפור מיד זה קשה וכבד יותר וכו' וספר לפני שהיו לו שלוש מאות אדומים נדן שלו והיה אוכל מאותו המעות עד שכלו, ואחר כך עבר עליו הנ"ל שהיה עני וכו' כנ"ל אבל בתחילה לא חשב כלל רק עסק בעבודתו ואכל מהסך הנ"ל וכו' כנ"ל.

סיפורי מעשיות

מבעריגרי עניי (10) המשך

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****
... והיא הלכה להלך להלך, והיתה מוצאת לה איזה אוכל והלכה, עד שהגיעה אל המקום, שהיה יושב שם הבחור הנ"ל וכבר נתגדלה בשערות וגם היתה לבושה כמו זכר בבגדי מאטראס כנ"ל, ולא הכירו זה את זה. ותכף בבואה בא לו שמחה שבא עוד אדם, ושאל אותנו: **מאין באת לכאן?** השיבה: **הייתי עם איזה סוחר בים וכו' שאלה אותנו: מאין באת אתה לכאן?** השיב לה: **גם כן על ידי איזה סוחר וכו' וישבו שם שניהם (אין הלשון מדקדק, כי פעם היא נקראת בלשון זכר, ופעם בלשון נקבה).**

ואחר שנלקחה בת הקיסר מן הקיסר כנ"ל, היתה הקיסרית מקוננת ומכה ראשה בכותל על אבדת בתה, והיתה מצערת בדברים מאד את הקיסר, שעל ידי גסותו אבד את הבחור הנ"ל, ועתה אבד בתם (ואמרה): **הלא היא היתה כל המזל והצלחה שלנו, ואבדנו אותה ומה יש לי עוד היום?** והיתה מצערת אותו מאד ובודאי גם אליו בעצמו היה צר מאד על אבדת בתו, ועוד היתה הקיסרית מצערת ומכעסת אותו מאד, ונעשו קטטות וכעסים ביניהם והיתה מדברת לו דברים רעים, עד שהכעיסה אותו מאד, עד אשר אמר לשלחה והושיב דיינים, ופסקו לשלחה, ושלחה, (שקורין פאר שיקט).

אחר כך היה הקיסר שולח למלחמה, ולא היה מצליח, והיה תולה הדבר באיזה יעדניראל, שבשביל שעשית כך על ידי זה

אבדת המלחמה ושלה אותו; אחר כך שלח עוד למלחמה, ולא הצליח ושלה עוד יעדניראל (היינו פר שיקט), וכן שלח כמה יעדניראל וראו בני המדינה, שעושה דברים זרים: בתחילה שלח הקיסרית, אחר כך יעדניראל, וישבו עצמן: **אפשר להפך, לשלוח אחר הקיסרית, ואותו ישלחו, והקיסרית תנהג המדינה!?** וכן עשו ושלחו את הקיסר, והשיבו את הקיסרית, והיא נהגה המדינה....

התחזקות

עלים לתרופה מכתב כ"ה

**** מכתבי ר' נתן מנמירוב צ"ל, לבני ולתלמידיו, מלאים דברי יראת שמים, התעוררות והתחזקות ופלא, הנובעים מתורת אדמו"ר רבינו נחמן מברסלב זיע"א ****
ברוך השם יום ב' בהעלותך תק"צ.

אהובי בני חביבי,

האירו מול עבר פני דבריך הנעימים היום בעת תפילת שחרית, שאז הגיעני מכתבך היקר, בעת שהייתי עומד בברכת **אהבת עולם** בתבת **אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו**, ואחר התפילה ראיתי בו והיו דבריך מעניינא, לצעוק בכל עת לרחמי המרובבים, ומה מאד מתקו דבריך אלי, החייתני בדבריך בני ידידי וחביבי. שישו מעי בראותי שתודה לאל דברי רבינו הנשגב זכרונו לברכה, עושים רושם בלבכם. כי דבריו חיים וקיימים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים.

כי אם אמנם הם דברי פשיטות ותמימות, אבל כבד וקשה מאד לקבלם מרובי המסכים המבדילים ובלבולי הדעות של כל אחד והשטותים של כל אחד הנקראים אצל העולם **חכמות**. שהם מסבבים ומעקמים הלב מאד בכמה דרכים נבוכים. והעיקר במה שמחליש דעת האדם ועושה עצמו כאיש אמת. עד שרבים מחכמים כאלה אומרים בלבם: **מה יועילו לי דברים כאלה? הלא אף על פי כן אני יודע בעצמי האמת מה שאני עושה ומה שנעשה עמי וכו' וכו', עד שמתחיל לרחק עצמו מצעקה ותחנונים, וכתוב: **יום תעזבני יומים אעזבך**, עד שחולפים, חס ושלוש, ימים או שנים שמתרחק מאד.**

אשרי אדם שומע לו לשקוד על דלתי תורתו ושוחותיו הקדושים יום יום, להתחיל בכל פעם מחדש, להשתוקק ולכסוף בכסופין ורצונות חדשים דקדושה, ולהוציא הכסופין בפיו בדברי שיחות ותחנונים וצעקות ושועות וגניחות ואנחות ולפרש שיחתו בכל יום כבן לפני אביו, יהיה איך שיהיה יהיה איך שיהיה, ואפילו אם לא יוכל לדבר כלל, יחזק את עצמו, ויכין את עצמו בכל פעם לצעוק ולהתחנן איך שיוכל איך שיוכל, כי שום צעקה ודיבור אינו נאבד, ואפילו רצון בעלמא אינו נאבד, כי לית רעותא טבא דאתאבד.

אשרך בני אם תחזק עצמך לילך בדרך שכתבת, אך ביותר אתה צריך לורז עצמך ולחזק עצמך להיות רוב היום ככולו בשמחה וחדוה, לחזק עצמך לפקח דעתך לשמח עצמך בכל הדרכים ששמעת ממני, הן

בהנקדות טובות, הן במה שזכינו לידע מאור כזה, ובמה שלא עשני גוי, והעיקר במלי דשטותא ובדיחותא, ואין להאריך בזה כי כבר שמעת בזה הרבה, אך למען השם אל תשכחו דבר אחד ממשנתכם, כי כולם צריכים לכם מאד.

וגם מאד החייתני במה שכתבת שאתה חוטף בחלישותך מעט מעט למוד בכל יום, כך הוא המדה, וכך יפה לך להרגיל עצמך לבלי לפטור עצמך מדברי תורה, חס ושלוש, אפילו בעת החלישות והטרדא, ובכל מיני בלבולים, חס ושלוש, כי תמיד יכולין לחטוף איזה טוב על פי הדרכים ששמעת ממני.

ותקיים מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה דברי תורה לא יהיה עליך חובה, ואין לך רשות לפטור מהם, חכם בני ושמח לבי, ועיני אל ה' שיקיים בך, אם חכם בני ישמח לבי גם אני, אמן.

דברי אביך המצפה שתשוב מהרה לאיתנדך בשלמות ומעתיך בעדכם.

נתן מברסלב.

עצות

אוצר היראה - עצות ברית, מ"ז

על ידי שמכניעין קליפת עמלק שהוא פגם הברית, וזוכין לתיקון הברית, על ידי זה זוכין לפעם כפולה שהוא בחינת לחם משנה בשבת, היינו משנה תורה, ועל ידי זה זוכין לחדש חדושין דאורייתא בשבת על חד תרין, ושבת משפיע לשאר העולמות ומשלח הארותיו לכל המדרגות ומרפא רפואת הנפש ורפואות הגוף ונתעורר העולם לתשובה מאהבה, ואז כל הכשרים שבדור נתרפאין ונעשים מכובדים בעיני הבריות, ועל ידי זה מקבלים כל אחד חדושי תורה שהשפיע הצדיק ביום השבת.

תפילה

לקוטי תפילות א', ג"ח תשי"ח, תשי"ט

ובכן תזכני ברחמיך הרבים בזכות שלושת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובכות זכות משה רבינו, עליו השלום, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, ותעזרני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת בקדושה ובטהרה גדולה ותעורר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח כמונו, וילחמו בעדנו, ויכניעו וישברו ויפילו ויבטלו כל הצרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת ויכניעו ויכלו ויבטלו קליפת עמלק, שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל.

רבונו של עולם. עשה למען שמך, ועזרני מעתה שאזכה להתחכם בחכמה אמתיית ולחוס על נפשי באמת, להציל את עצמי מבאר שחת, מן השאלות תחתיות, ותהיה לי נפשי לשלל למלטה מעונשים קשים ומרים חס ושלוש, למלטה מחרפות ובושות גדולות, ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך באמת ואמהר למלט נפשי, ואנצל כצבי מיד, וכציפור מפח יקוש.

מלא רחמים, חוסה עלי כרוב רחמיך כרוב חסדיך, כרוב חנינותיך כרוב ישועתך, וזכני לשמירת הברית באמת, וחנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, חכמה הטובה מכלי קרב, חכמה אמתיית שאזכה להנצל על ידה מפח יקושים, ואחמול ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע; ואתה תהיה בעזרנו תמיד, והצדיקים אמתיים ילחמו לפנינו, עד שנוכח בכוחם לבטל קליפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבטל פגם הברית ממנו ומזרעו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

רפואה שלימה: אביה לאה בת אסתר